
4

Herdenking

Aan de orde is **de herdenking naar aanleiding van het overlijden van Coby Knijnenburg**.

De voorzitter:

Ik verzoek de leden en de mensen op de publieke tribune, voor zover dat voor hen mogelijk is, te gaan staan.

Beste Frans, Stella en Nadine, Anneke en Anita, moeder van Coby, en eenieder die hier aanwezig is voor de herdenking van Coby Knijnenburg.

Waarde medeleden. Het was een afspraak in mijn agenda waar ik met gemengde gevoelens naar keek. Op vrijdag 4 mei zou ik op bezoek gaan bij Coby Knijnenburg, medewerkster van de PvdA-fractie. Dit was een afspraak die al eerder was uitgesteld. Ik zou haar het zilveren koetsje overhandigen, omdat ze al ruim 25 jaar in de Tweede Kamer had gewerkt. Ik vind dat altijd een bijzondere gebeurtenis. Maar ik wist ook dat het wellicht de laatste ontmoeting zou zijn, omdat ze al ernstig ziek was. Daarom zou de overhandiging bij haar thuis gebeuren.

Ik heb haar dat koetsje helaas niet meer kunnen overhandigen. Coby was er te ziek voor. In de nacht van 5 op 6 mei is ze overleden. Ik heb het koetsje zojuist aan haar dochters overhandigd. Want ze had het verdiend. Niet alleen omdat ze sinds 1986 in de Tweede Kamer werkte, maar vooral ook vanwege de manier waarop ze dat deed. Coby was een persoonlijk medewerkster van de oude stempel; wanneer het ook maar even nodig was, was zij er om het Kamerlid te ondersteunen. Zij voelde zich ook deel van de totale organisatie en had haar contacten tot in alle uithoeken van het gebouw. Aan de activiteiten van de personeelsvereniging Binnenskamers deed ze altijd enthousiast mee.

Onderdeel van haar taak was vele jaren lang dat zij regelmatig mensen moest ontvangen die een vertrouwelijk gesprek met een Kamerlid kwamen voeren. Coby ontving ze en stelde ze op hun gemak. Vaak was dat ook nodig. En dat kon ze als geen ander. Dat kwam door haar positieve levenshouding en haar bijzondere eigenschap om zich bescheiden op te stellen en tegelijkertijd toch duidelijk aanwezig te zijn.

Door haar betrokken wijze van werken gedurende meer dan 25 jaar heeft zij een groot netwerk opgebouwd van mensen die ongetwijfeld allen getroffen zullen zijn door haar veel te vroege overlijden. Maar het gemis is het grootst voor de mensen die met haar hebben gewerkt: Kamerleden en andere fractiemedewerkers, van wie sommigen heel lang. Lief en leed hebben ze gedeeld. Coby kon goed luisteren en zich goed inleven in wat anderen bezighield. Zij was daardoor voor heel veel mensen een steun en toeverlaat. Een geheim was bij haar veilig, niet alleen als het om het werk ging, maar ook in privéomstandigheden. De PvdA-fractie heeft met haar een trouwe, toegewijde kracht en bovenal een fijne collega verloren.

Wij realiseren ons dat het verlies voor haar naasten nog vele malen groter is. Onze gedachten zijn bij haar man, haar kinderen, haar kleinkind, haar moeder, haar zuster en bij alle anderen bij wie Coby een belangrijke plaats in het leven innam.

Ik verzoek de aanwezigen, een moment van stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

Dank u wel. De familie krijgt de gelegenheid om zich terug te trekken.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

De voorzitter:

Op de tafel van de Griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.